

RUGBY-UL ROMÂNESC PE CALEA PROGRESULUI

Echipele C.F.R. (tricon de culoare închisă) și T. C. R., finalistele Cupei României 1947.

Sportul cu balonul oval se poate mândri că este cel vechiu sport de asociație din România. Football-ul era prin 1912 un biet sport minor în vreme ce rugbyul avea adepți și mai ales practicieni savanți care au importat jocul de pe meleagurile Franței. După cum se vede nu este obligatoriu ca un sport să fie importat din țara de origine ca să fie bine practicat. Dacă l-am fi luat direct din orașul Rugby, e probabil că l'am fi jucat la manieră engleză dar cum studenții români pe care părinții bogați îi trimiteau la studii învățau mai mult în țara cocșului galic, au dat acestui sport amprenta off-side-ului francez dar n-au uitat să-i imprime și ceva snobism englez.

Rugbyul era de fapt, la început un sport boeresc căci cine juca rugby trebuia să vorbească și francezește. Un Cara-Costea, sau Henry Manu nu s'ar fi putut înțelege cu oricine decât în limba lui Moliere și astfel Tennis Clubul, unul din primele cluburi, cerea passa în francezește.

Când s'a născut Stadiul Român, — povestea datează din 1914, — ciocoi s'au cam burzului căci s'a adus sportului un spirit mai democratic. De fapt, Stadiul avea Președinte tot un boerinaș, pe studentul Nae Mărăscu — dar feciorul moșierului din Craiova avea ideile sale curioase pentru vremea aceea căci arăta că rugbyul poate fi practicat și de oamenii mai simpli. Dealtfel, Nae Mărăscu a mers pe această linie democratică și a făcut 20 ani mai târziu, o echipă de muncitori, la Bragadiru și România a avut în echipa sa națională primii oameni ai muncii care nu vorbeau încă francezește, dar pronunțau bine terminologia rugbyistă în limba lui Voltaire dar mai ales jucau cel puțin la fel cu marii lor înamici, campioni ai snobismului în sport.

După 1944, muncitorii au isbutit să se afirmе mai vădit. Stadiul Român a rămas o echipă democratică, dar C.F.R. s'a ridicat puternic. Muncitorii din Căile Ferate au progresat sigur și au ajuns să câștige cupa României, jucând un mare rol în campionat. Feroviarul au adus un rugby complet în care șarjele pe trei sferturi și jocul de picior au un rol important. Bine antrenată, luptând în fiecare dispută cu sufletul au isbutit să se impună în acest greu sport CARE ESTE NIMERIT PENTRU MUNCITORI.

C.F.R. are jucători de bună valoare. Frații Zamfir sunt adevărate talente. Unul joacă fundas, al doilea este trei sferturi centru. Înaintașul Coșor, muncitor la cazane, este astăzi unul din cei mai buni înaintași ai țării.

C.F.R. înțelege să se perfecționeze mai departe în materie de rugby. În primul rând antrenorii de pepiniera și ucenicii din ateliere sunt îndemnați să pună mâna pe balonul oval. La promoție, la categoria a doua sau la juniori C.F.R. prezintă echipele sale și când sunt mobilizați atâția jucători, este firesc ca în puțină vreme pepiniera feroviară să dea rugbyului jucători de cea mai autentică valoare.

Vorbind de rugby, trebuie să arătăm că este un sport eminentamente amator care se dezvoltă într-un cadru sănătos. Rugbyștii își iubesc sportul lor și nu în seama de concurența fotbalului. Dacă în Capitală se joacă un mare meci internațional de football în același timp cu o simplă partidă de rugby, sunt puțini spectatori de votat rugbyului care să nu fie prezenți la șosea, unde au mai chul lor.

Această dragoste pentru rugby poate fi explicată nu printr-un subiectivism exagerat ci prin ceea ce frumusețea a sportului cu balonul oval. Rugby este un joc de mare spectacol, oferă faze dinamice și acțiuni bărbătești. Ca sport este cu mult mai complet decât football-ul și rugbyștii au zec' de argumente cu care pot dovedi acest lucru.

Desigur că România nu este la nivelul Franței dar dacă se va lucra temeinic pentru dezvoltarea acestui sport, nu este exclus să progreseze frumos. Avem nevoie în primul rând de mai multe terenuri bune cu instalații moderne. Apoi, nu avem antrenori de specialitate. Dacă s'ar organiza o școală de instructori de rugby și fiecare echipă ar avea un specialist în probleme tehnice, discuțiile și antrenamentul ar ajunge să fie metodice și atunci este sigur că jucătorii vor îmbunătăți sistemul de joc pe înaintare dar mai ales vor realiza progrese simțitoare în ceea ce privește tactica pe trei sferturi. Rugbyul este studiu amănunțit dar nu este vorba de o muncă de savanți astfel că fiecare va învăța cu ușurință jocul corect.

Lupta pentru balonul aruncat de la tușă.

O șarjă pe trei-sferturi aproape de sfârșit. Jucătorul cu balonul a fost încaadrat de doi adversari.

Frații (T. C. R.) cu mingea piept și doi adversari în spate.

